

Scénář

V ulici Krymské stál malý obchůdek s látkami. Vlastnili ho manželé Benešovi, kterým se 19.ledna 1932 narodila dcera Eva. Zpočátku se jim dařilo, ale situace se zhoršila.

„Začalo to vlastně mobilizací. Tatínka povolali na vojnu. Za pár hodin tatínek přišel domů, že je poslali zpět.Vypadá to, že válka nebude.“

Válka nakonec začala. Všem lidem rozdali lístky na jídlo, ale bylo ho málo. Benešovi měli štěstí. Dostávali jídlo i od příbuzných z venkova, kam dojížděli vlakem

„.A v tom vlaku byly kontroly a šly hlavně po jídle. Jakmile u někoho našly tašku nebo kufr s jídlem, tak ho okamžitě lifrovaly i do koncentračních táborů, nebo alespoň si na něm zgustly gestapáci, to znamená mlácení a výslechy.“

Pátrání po atentátnících , kteří zabili říšského protektora Heydricha, vyděsilo celý dům, v kterém Eva žila.

„ Pak se rozkřiklo po všech domech, že nějaký ten atentátník ujel na kole - nevím jestli dámském, myslím že panském. U nás v domě se objevilo opřené o vchodové dveře do sklepa kolo, nikdo se k němu nehlásil. Prostě ničí to nebylo a my jsme celou noc trnuli, jestli přijde gestapo nebo ne. Ráno pak, když se šel tatínek podívat, tak kolo tam nebylo. Ale byla to hrůzostrašná noc, to vám řeknu, protože ti gestapáci byli hyeny.“

Obtěžovala je i udavačka – domovnice.

„ Musely se zatemňovat okna, protože se čekaly nálety. Tatínek udělal takový rám s tmavou látkou a to se vždy přilepilo na okna. Ta domovnice chodila večer po ulici a kontrolovala, kde to prosvítá a okamžitě to šla hlásit na policii. No samozřejmě – sankce byly veliké.“

V únoru roku 1945 byly nálety na Prahu. Rodina musela odjet do Libčic. Po válce Eva vystudovala gymnázium a vysokou pedagogickou školu, provdala se za pana Sankota, narodila se jí dcera a syn. Z nástupu komunistů nadšená nebyla.

Paní Sankotová byla za komunistů ředitelkou mateřské školy, manžel byl v KSČM a nakonec ho vyhodili za kritiku režimu.

„Komunisté rodičům sebrali obchod. To byl hlavní zdroj obživy, takže tatínek potom jezdil budovat Slapy, to znamená, že v neděli večer odjel na Slapy a vrátil se v sobotu odpoledne. A celou tu dobu teda na Slapech a pracoval tam jako dělník.“

Vyloučení manžela z KSČM se odrazilo na celé rodině. Děti naštěstí díky známému mohly studovat. Sametovou revoluci uvítali.

„Kdo by ne. Zbavili jsme se nenáviděných soudruhů.“